

चतुर्विधस्याप्येकत्रैवावस्थानंदेहीतिपुनर्याचमानायजातरूपंसुषर्णंदत्तवान् ततःसुवर्णदानात् अनृतंमदं काममितिसत्रीषुसंगम् रजइतिरजोमूलां
हिंसाम् एतानिचत्वारिपंचमवैरंचादादिति ॥ ३८ ॥ औत्तरेयेणपरीक्षिता अमूनिअमूषुस्थानेषुन्यवसदित्यर्थः ॥ ३९ ॥ अथइतिहेतोःबुभूषुः
उद्भवितुमिच्छुः स्त्रीसुवर्णयोरसेवनंनामतयोरनासक्तिः ॥ ४० ॥ एवंकलिनिगृह्य वृषस्यपादान्प्रतिसंदधे तपआदीनिप्रवर्तितवानित्यर्थः ॥ ४१ ॥
युष्मदीयसत्रप्रवृत्तिरपितत्पभावादेवेत्याहत्रिभिः एतर्हिइदानींयुधिष्ठिरेणारण्यंप्रवेष्टुमिच्छताउपन्यस्तंसमर्पितमासनमध्यास्ते ॥ ४२ ॥ अधुना
सांप्रतमास्ते पालयतइतिवर्त्तमानसामीप्येवर्त्तमानवन्निर्देशः स्मेत्यध्याहारोवा ॥ ४३ ॥ सत्रायसत्रंकर्त्तुं दीक्षिताः दीक्षांकृतवन्तः ॥ ४४ ॥ इतिप्र

पुनश्चयाचमानायजातरूपमदात्प्रभुः ॥ ततोऽनृतंमदंकामंरजोवैरंचपंचमम् ॥ ३८ ॥ अमूनिपंचस्थानानि
त्यधर्मप्रभवःकलिः ॥ औत्तरेयेणदत्तानिन्यवसत्तन्निदेशकृत ॥ ३९ ॥ अथैतानिनसेवेतबुभूषुःपुरुषःकचित् ॥
विशेषतोधर्मशीलोराजालोकपतिर्गुरुः ॥ ४० ॥ वृषस्यनष्टांस्त्रीन्यादांस्तपःशौचंदयामिति ॥ प्रतिसंदधआश्वा
स्यमहींचसमवर्धयत् ॥ ४१ ॥ सएषएतर्ह्यध्यास्तेआसनंपार्थिवोचितम् ॥ पितामहेनोपन्यस्तंराज्ञारण्यंविवि
क्षता ॥ ४२ ॥ आस्तेऽधुनासराजर्षिःकौरवेंद्रश्चियोल्लसन् ॥ गजाव्हयेमहाभागश्चक्रवर्तीबृहच्छूवाः ॥ ४३ ॥
इत्थंभूतानुभावोयमभिमन्युसुतोत्पः ॥ यस्यपालयतःक्षोणीयूयंसत्रायदीक्षिताः ॥ ४४ ॥ इ०भा०प्र०क
लिनिग्रहोनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ४५ ॥ सूतउवाच योवैद्रौण्यस्त्रविपुष्टोनमातुरुदरेमृतः ॥
अनुग्रहाद्भगवतःकृष्णस्याद्भुतकर्मणः ॥ १ ॥ ब्रह्मकोपोत्थिताद्यस्तुतक्षकात्प्राणविप्लवात् ॥ नसंमुमोहोरुभया
द्भगवत्पिताशयः ॥ २ ॥ उत्सृज्यसर्वतःसंगंविज्ञाताजितसंस्थितिः ॥ वैयासकेर्जहौशिष्योगंगायांस्वंकले
वरम् ॥ ३ ॥ नोत्तमश्लोकवार्त्तानांजुषतांतत्कथामृतम् ॥ स्यात्संभ्रमोऽतकालेपिस्मरतांतत्पदांबुजम् ॥ ४ ॥

थमेटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ४५ ॥ राज्ञस्त्वष्टादशेतस्यब्रह्मशापोनिरूप्यते सचानुग्रहएवास्यजानोवैराग्यमाबहन् ॥ १ ॥ प
रीक्षितोनिर्याणमत्याश्चर्यंवक्तुंतत्संभावनायजन्माश्चर्यमनुस्मारयति योवाइति विपुष्टोनिर्दग्धःसन् ॥ १ ॥ ब्रह्मकोपादुत्थितात्तक्षकायःप्राणविप्लवः
प्राणनाशः तस्माद्यदुरुभयंतस्मान्नसंमुमोह तत्रहेतुः यस्तुभगवत्येवार्पिताशयइति ॥ २ ॥ किंतुउत्सृज्येति वैयासकेःशुकस्यशिष्यःसन् विज्ञाताअ
जितस्यहरेःसंस्थितिस्तत्त्वंयेनसः ॥ ३ ॥ नचैतच्चित्रमित्याह उत्तमश्लोकस्यैववार्त्तायेषु अतएवनित्यंतत्कथारूपममृतंजुषतांसंभ्रमोनस्यात् ॥ ४ ॥